Oamenii i-se păreaŭ ei nisce şorecĭ.

In închisóre se încercă să otrăvéscă pe o tovarăşă; printre victimele ei sunt tatăl sĕŭ, mumă-sa şi copiĭ sĕĭ.

Crimele ce se vor desbate la proces sunt: otrăvirea unuĭ soldat vĕr cu dânsa, Armand de Hoes, comisă spre a'ĭ moşteni veniturile, la 1 Noembrie 1881; otrăvirea uneĭ fete de 5 anĭ, comisă nu scie de ce la 1 Noembrie 1883; otrăvirea uneĭ verea ei şi a bărbatuluĭ acesteia comisă de la 13 la 19 Decembrie 1883.

Otrava a fost tot-d'auna arsenicul.

Otrăvitórea are 46 anĭ; e mică şi pocită, palidă şi slabă, cu privirea stinsă.

Advocatul va rădica chestiunea neresponsabilităţeĭ pentru monomanie omucidă.

IGIENA

Aliment. — George Biron scósese la modă antipatia sa pentru femeile care mănâncă mult; şi maĭ mult timp se păru *bon ton* lipsa de poftă de mâncare la sexul plăpând. Dar fu o modă trecătóre.

Incepênd de la Eva care a mâncat cea d'intâiŭ mĕrul, femeile aŭ mâncat totd'auna.

Istoria sfântă ne vorbeşce despre banchetul de la Cana Galilea, unde sta sf. Maria; despre cina luĭ Olofern, unde era de faţă Judita. Femeile antice din Roma şi din Grecia luaŭ parte la prânzurile somptuóse ca şi femeile moderne, şi la mesele date de Lucullus, care cheltuia cu o masă 200 miĭ de sesterţĭ, dinţiĭ femeilor lucraŭ ca şi aĭ bărbaţilor. Este adevĕrat că în istoria lumeĭ nu găsim femeĭ care să se compare cu Eliogabal şi Vitelliŭ; se pare că lăcomia dusă la exces nu este păcatul capital al femeilor. Atât maĭ bine pentru dênsele. Da, maĭ bine,; pentru că pe lângă turburările ce aduce stomachuluĭ, lăcomia e vrăşmaşa frumuseţeĭ şi stinge adesea rada idealuluĭ ce stă aşa de bine pe o faţă de femee.

Lăcomia e ariergarda pasiunilor, cavaleria grea care sosesce când cea-l altă a trecut deja. Dar femeile carĭ cu atâtea córde la arcul lor, atâtea pasiunĭ nobile, suave, artistice, înnalte caută fórte rar fericirea într'un fel de bucate.

Totuşĭ, dacă excesul este vătămător, întrebuinţarea cumpătată este de neapărată trebuinţă.

In alegerea alimentelor trebue să ne consultăm stomahul, inclinaţiunile, cerinţele organismuluĭ. Tratatele de igienă carĭ se rapórtă mai mult la bărbaţĭ, daŭ un sistem draconian de alimentare; *carne, carne, carne, două mâncărĭ peştĭ; nicĭ un aliment între ele.*

Pentru femee lucrul e altfel. Fetele maĭ merge, dar femeile trebue să nu prea se uite la acéstă prescripţiune.

In tóte ţilele aud vorbindu se despre bunicele nóstre aşa de robuste, de frumuse, de sănătóse, care la şése-ţecĭ de anĭ eraŭ maĭ tinere de cât noĭ la patru ţecĭ. Dar bunicele nótre, dómnelor, care nu eraŭ aşa de literate ca noĭ, care n'aveaŭ articole de igienă pe masa de lucru, bunicile nóstre sciaŭ să traéscă — şi diminéţa nu staŭ nemâncate până la uns-pre-ţece ca să mănânce o biată fripţură cu bărbatul. Bunicele nóstre îşĭ luaŭ în pat cafeua cu lapte saŭ cel mult o luaŭ în dată ce se sculaŭ.

Un aliment uşor luat de diminéţă predispune stomahul pentru o mâncare maĭ bună. Femeea, maĭ ales dacă condiţia eĭ de drofesóră, de educătóre, de lucrătóre o silesce să muncéscă mult, va face bine mâncând carne; dar nu trebue să mănânce necontenit carne, chiar când viaţa trâudavă n'o cere, şi când organismul o respinge. Supa laptele, farinacele sunt nisce alimente fórte bune pentru femeĭ — maĭ bun ca tóte însă e oul.

De obiceiŭ femea nu trebue nicĭ odată să mănânce mult; câte puţin şi la intervale micĭ.

Mâncând puţin şi stând târţiŭ séra câte o dată ni se cam face fóme înainte d'a ne culca; nu e aşa? Dar câte dintre d-vóstră, dómnele mele, îndrăznesc să mănânce séra? Şi cu tóte astea bunicele nóstre cinaŭ tot-d'a-una. Curaj decĭ. Dacă vĕ este fóme, luaţĭ ceva uşor de digerat, un păhărel de vin şi nópte bună; veţĭ dormi ca şi îngeriĭ luĭ Dumneţeŭ.

Este greşită credinţa că fómea de séra va mări pofta de mâncare de diminéţă: se petrece ţocmaĭ din potrivă. Stomahul, ca un mare capricios ce este se supără ca şi un copil şi refusă maĭ târţiŭ ceea ce nu i s'a dat la timp.

Pofta de mâncare este o prietenă bună; trebue s'o primim tot d'a-una când vine, şi să'ĭ punem tot la dispoziţie.

Când ne gândim că o digestie bună face sânge bun şi sângele face o sănătate bună; când ne gândim că sănĕtatea este cea maĭ mare avuţie a nóstră, că ea ne ajută să îndurăm greutăţile existenţeĭ, şi să înfrumuseţăm viaţa iubiţilor noştri, nu putem să nu observăm însemnătatea arteĭ d'a mânca bine.

Şi pentru a mânca bine nu e de ajuns să avem o bucătăresă bună, cum spre a ne îmbrăca nu e de ajuns să avem o cusătoresă bună.

Voltaire a ţis într'una din nuvelele sale: *„Bea lucrurĭ calde când e ger, bea lucrurĭ recĭ vara; digeréză, dormĭ, şi nu te maĭ gândi la alt-ceva“.*

Desbrăcând acéstă maximă de ceo óre care aparenţă epicureă şi egoistică, se vede că este fórte adevĕrată.

Nu este de ajuns să avem ideĭ marĭ, aspiraţiĭ mărinimóse; trebue ca să ne hrănim bine, ca stomahul să ne funcţioneze regulat.

Fabula cu stomahul şi cu membrele cine n'o scie?

Toţĭ.

E o fabulă copilăréscă, dar cât adevĕr nu cuprinde într'ênsa.

Ţineţĭ socotélă de stomah, dómnelor, dacă vreţĭ să rĕmâneţĭ frumóse şi voióse mult timp.

Neera.

Ilustraţia nóstră

Harry Burthon, dynamitardul a fost arestat în timpul esplosiuneĭ turnuluĭ din Londra.

El este un om robust, şi cu tóte că figura luĭ represintă adevĕratul tip irlandes, totuşĭ accentul luĭ este de american, şi se crede că numele de Burthon, nu este propriul sĕŭ nume.

Portretul care 'l publicăm astăţĭ pe pagina I, este reprodus din ţiarul „Graphic“ din Londra, care e luat dupe propia luĭ fotografie.

Faptele ţileĭ

Un miserabil.—D-nu Marin Comănescu din strada Sabinelor, No. 35 are obiceiŭ să 'şĭ bată soţia într'un mod barbar. Alaltă-erĭ séră luându'o la bătaie ca după obiceiŭ; a adus'o într'o stare aşa de deplorabilă, în cât biata fiinţă să află transportată la spitalul Brâncoveneasa.

—x—

Sinucidere.—Alaltă-erĭ séra dómna Roza Bothar, care locuiesce în strada Dimineţeĭ No. 1. A bĕut o amestecătură de spirt cu chibriturĭ. De şi i s'aŭ dat antidot, dar a fost prea târziŭ, căcĭ agonia începuse, şi cu ia stingerea vieţeĭ. Nu se scie causa acesteĭ resoluţiunĭ.

—x—

Copil strivit.—Alaltă erĭ un copil ca de 9 anĭ, se juca cu alţĭ copiĭ pe stradă. In acest moment un servitor al d-luĭ Hagi G. Gheorghe din calea Moşilor No. 96, trecea cu o căruţă mânând caiĭ în góna mare. Copilul căţu jos sub copitele cailor, căruţa trecu peste corpul sĕŭ cel fraged şi-ĭ sfărâmă capul şi peptul. Mórtea a fost crudă, agonia lungă şi plină de suferinţe.

Iată resultatul unuĭ obiceiŭ miserabil, de a mâna caiĭ în góna mare pe stradele capitaleĭ.

Sperăm ca cel puţin acu se va face ce-va cu aceştĭ ómenĭ, care prin nepăsarea lor, aduc durerĭ în familiĭ.

Ultime Sciri

* D. V. Alecsandri, ministrul ţăreĭ la Paris, şi d. I. Ghica, ministrul ţăreĭ la Londra, aŭ plecat diminéţă la posturile lor.

* Un vas de resbel cu pavilion austriac, ce sĕ presupune a fi cu torpile, a trecut de la Tulcea în susul Dunăreĭ la Galaţĭ şi d'acĭ spre Giurgiŭ.

Se ţice că acestuia vor urma şi altele. Misiunea lor nu este cunoscută.

* In consiliul de miniştriĭ ţinut ierĭ aflăm că s'ar fi otărât confirmarea arendăreĭ maĭ multor moşiĭ de ale Statulu.

* Ni se spune că unii din membriĭ partideĭ guvernamentale aŭ fost convocaţĭ a se întruni astăţĭ în localul Eforieĭ spitalelor civile.

Nu se sci ce scop are acéstă întrunire

* La ministerul de interne se elaboréză programa pentru serbarea ţileĭ de 10 Maiŭ, a 4—a anivesare a încoronăreĭ M. S. Regelui Carol I.

*M. S. Regele însoţit de principiĭ Ferdinand şi Carol de Hohenzollern, a inspectat ierĭ de diminéţă „scóla militară de infanterie şi cavalerie“ şi „scóla de aplicaţie.“

M. S. Regele a fost primit de d. general Fălcoianu, ministru de resbel, de d. colonel Poenaru, directorele scóleĭ dimpreună cu personalul ieĭ. M. S. Regele a pus pe elevĭ de a esecuta maĭ multe mişcărĭ a visitat dormitórele, şcóla şi a gustat din mâncare.

La orele 12 M. S. Regele însoţit de nepoţiĭ Sĕĭ, s'a întors la Palat.

* D. P. Mavrogheni, ministru plenipotenţiar al ţĕreĭ pe lângă guvernul din Viena, va părăsi Duminecă, 21 curent capitala spre a se duce la noul sĕŭ post.

* Se ţice că, în urma raportuluĭ d-luĭ inspector general Vitzu, directorul seminaruluĭ din Vâlcea, unde se îngăduise multe necuviinţe, a fost înlocuit prin Pr. I. Petrescu, profesor la acelaşĭ seminar.

* Peste vre-o două sĕptămânĭ se ascéptă reîntórcerea în capitală a d-luĭ I. Câmpineanu, ministrul afacerilor streine, care actualmente se află la Aix les Bains.

* Aflăm că comisiunea filoxerică de pe lângă ministerul domenielor s'a şi numit.

Acéstă comisiune se compune din dd. D. Simulescu, prefectul judeţuluĭ Rîmnicu Vâlcea, I. Marghiloman, mare proprietar, Al. Şendrea, deputat, dr. Vitzu şi distinsul nostru chimist, d. dr. Bernadh.

* Aflăm că d. Nanu, secretar de clasa II lă legaţiunea nóstră din Athena, a fost mutat în aceeaşĭ calitate la legaţiunea din Paris.

ULTIMA ORĂ

Londra, 18 Aprilie.

Presa englesă este unanimă în a socoti ocuparea Maruciakuluĭ ca o probă că Rusia voesce resbelul.

Times ţice că guvernul engles a propus guvernuluĭ rusesc, în afară de anchetă privitó e la incidentele din Penjdeh, o regulare a graniţelor favorabilă, este adevĕrat Rusieĭ, dar în schimbul uneĭ făgăduelĭ solemne din partea acesteĭ din urmă d'a nu lua nicĭ o dată Herat.

Constantinopol, 18 Aprilie.

Amiralele Starke-Paşa, generarele Vonder, Goldz-paşa, generarele Ristoff-paşa, câte'şĭ treĭ Germanĭ, şi Hussein-paşa aŭ plecat Sâmbătă cu vapor special la Dardanele, după ordinul personal al Sultanuluĭ, pentru a studia un proect de apĕrare a strâmtorilor pe uscat şi apă.

Amiralitatea negociază în acest timp cu societatea franceză „des Forges et Chantiers de la Méditerranée“ pentru cumpĕrarea a nouĭ torpilorĭ.

Cair, 16 Aprilie.

Francia a respins competinţa Porţiĭ în Afacerea „Bosforuluĭ Egiptean“ afacere care, dupĕ guvernul frances privesce esclusiv Egipetul

Roma, 16 Aprilie.

Camera deputaţilor.—Pe lângă interpelarea d-luĭ Cairoli, anunţă diferite alte interpelărĭ asupra ocupăriĭ teritoriilor africane, în faţa obligaţiunilor ce pot deriva din acésta, din punctul de vedere al obiectivuluĭ politic al Italieĭ în marea Roşie, şi asemenea asupra ocupăreĭ cósteĭ măriĭ Roşiĭ din punctul de vedere al noilor condiţiunĭ făcute politiceĭ europene.

Anunciŭ

Erĭ la 27 curent, s'a pierdut copilul d-luĭ Marin Crăciun din strada Rahoveĭ No. 165.

Copilul se numesc Apostol Marinescu, este în etate de 7—8 anĭ, bălan la faţă, şi îmbrăcat în haine de Ştruh.

Rugăm pe aceĭ ce l'aŭ găsit, să bine voiască a'l aduce la sus numitul fiind sigur de o bună recompensă.

Foiţa „Universuluĭ“

13

CĂLUGĂRIŢELE CELEBRE

Maica Dolorida Perez

IV

(Urmare)

— Şiretul de Albert s'a întors târziŭ aţĭ în lagăr. Eĭ! pricep şi eŭ că lângă d-vóstră césurile trebuesc să trécă repede şi fără ca cine va să bage de sémă. Aşiŭ vrea să fiŭ în locul luĭ Albert. Şi când mĕ gândesc că el era aicĭ în nóptea trecută, aicĭ, lângă d-vóstră, la genuchiĭ d-vóstră... şi póte chiar pe sânul...

— Domnule!

— Oh! iertaţi mĕ. Aşa e: uitam că vorbesc cu o mirésă a luĭ Isus Christos. Iertaţi-mĕ: noĭ soldaţiĭ suntem cam liberĭ la vorbă. Dar vĕd că presenţa mea vĕ supără într'adevĕr. Nu vreaŭ să vĕ supăr nicĭ de cum. Beaŭ păhăruţul acesta şi plec. Beaŭ da...

Pe urmă, după ce dusese păhăruţul la buze, se opri şi ţise:

— Dar nu mi-e sete.

Apoĭ se sculă repede în picióre şi întinse păhăruţul călugăriţiĭ ţicându-ĭ:

— Beţĭ d vóstră.

— Eŭ!

— Da, aide beţĭ; acésta 'mĭ va face aceeaşĭ plăcere ca şi cum aşiŭ fi băut chiar eŭ. Esitaţi! tremuraţi! De ce? Poftim, beţĭ.

— Eĭ bine, da, ţise maica Dolorida, luând păhăruţul.

Cesar îl lua repede din mână şi'l aruncă jos:

— Nu, nu, s'ar putea să vĕ facă rĕŭ.., şi ar fi păcat. Sunteţĭ aşa de frumósă, aşa de bună! In cât, zĕŭ, că mĕ amorezez şi eŭ de d-ta.

— Prea bine, domnule; plecaţĭ. Vaĭ de mine dacă în zorĭ veţĭ fi tot aicĭ.

— Cu Albert n'aţĭ fost aşa de grabnică.

— Plecaţĭ, vĕ ţic.

— Nu, dómnă eŭ, rĕmân.

Şi se aşeţa din noŭ pe scaun.

O tăcere lungă domni în odae. Pe urmă se auţi afară sunetul unuĭ clopot.

— Ah! esclamă maica Dolorida cu un ţipăt de gróză.

— Ce'ĭ asta, prea sfântă? întrebă cu mare linisce ofiţerul. Este clopotul bisericeĭ, dacă nu mĕ înşel.

— E semnalul rugăciuneĭ de diminéţă, ţise călugăriţa abia rĕsuflând. Călugăriţele trebuesc să se ducă la biserică. In curând vor fi aicĭ ca să mĕ cheme. Plecaţĭ, domnule, plecaţĭ saŭ sunt pierdută!

— Pierdută numaĭ pentru atâta! Nu sunteţĭ cea d'intâiŭ călugăriţă care 'şĭ a călcat jurămintele primind în chilia eĭ pe un bărbat.

Tocmaĭ atuncĭ se auzirĕ maĭ multe loviturĭ date în uşa chilieĭ.

— Ascultaţĭ, ţise maica Dolorida cu un glas rugător şi vorbind încetişor. Mĕ chémă: plecaţĭ, fie vĕ milă.

— Dăr de ce vĕ agitaţĭ ast-fel? ţise Cesar, fără să se gândéscă a vorbi încet. Prea sfântă, nu vĕ temeţĭ, să nu vĕ fie frică.

De afară se auţi glasul maiceĭ Francisca strigând:

— Prea Sfintă!

— Auţiţi? adăogă Cesar. Vĕ chémă; deschideţĭ.

— Dar vreţĭ să mĕ pierdeţĭ, exclamă ea.

Ofiţerul, lâsând la o parte tonul glumeţ şi ironic pe care 'l întrebuinţase până atuncĭ rĕspunse:

— Şi dacă aşiŭ fi venit penru acéstă?

— Ah! ce aţĭ ţis, exclamă Dolorida înspăimântată.

— Că eŭ am venit... ca să 'mĭ rĕsbun prietenul, ţise Cesar încet.

— Prietenul, pe care l'aţĭ omorît, pe care l'aţĭ otrăvit.

— Fie-vĕ milă, domnule...

— Ah! credéţĭ tóte sfîrşite? unul îngropat, cel-l'alt mort otrăvit, şi d-vóstră să vĕ bateţĭ cu pumniĭ în piept înaintea icóneĭ Fecióreĭ. Şi tóte sfîrşite. Nu, pentru Dumneţeŭ! pentru că e o justiţie care supraveghiadă pe ucigaşĭ.

— Domnule, strigă maica Dolorida, arucându-se în genuchĭ, fie vĕ milă de mine.

— Şi într'acelaşiŭ chip vroiaţĭ să scăpaţĭ şi de mine! Cine v'a dat acéstă reţetă? Generalul iesuiţilor póte?

Italo Fiorentini.

(Va urma).

A apărut fascicula No. 7 din romanu ilustrat

Regele Ţiganilor

In urma maĭ multor cereriĭ, de acum înnainte „Regele Ţiganilor, va apare de două orĭ pe săptămână: Duminica şi joia şi fiecare fascicolă va costa numaĭ 5 banĭ începând chiar cu fascicula No. 7. Acest Romanţ se póte găsi la administraţia ţiaruluĭ „Unviversul“, chiar de la fascicula întâĭ şi tot cu preţul de 5 banĭ fascicula.

Preţul abonamenteluĭ penteu Intregul roman e de leĭ 1.50.

Girant responsabil: *George Minculescu.*